

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.6.2006
KOM(2006) 304 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

De offentlige finanser i ØMU i 2006 – Det første år med den reviderede stabilitets- og vækstpagt

{SEK(2006) 751}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

De offentlige finanser i ØMU i 2006 – Det første år med den reviderede stabilitets- og vækstpagt

1. DEN REVIDEREDE STABILITETS- OG VÆKSTPAGT FYLDER ET ÅR

Der er gået et år, siden EU's stats- og regeringschefer godkendte de vigtigste elementer i en reform af stabilitets- og vækstpagten på grundlag af tanker fremsat af Kommissionen i en meddelelse i september 2004. Kommissionen havde givet udtryk for den opfattelse, at en styrket fælles finanspolitisk ramme med et stærkt økonomisk grundlag ville gøre det muligt at tage bedre hensyn til forskellene i de økonomiske situationer i det udvidede EU og ville bidrage til større troværdighed og accept af vækst- og stabilitetspagten i medlemsstaterne, idet der skulle tages udgangspunkt i den kultur med en sund finanspolitik, der igennem de sidste ti år er etableret i EU.

Reformen af vækst- og stabilitetspagten i 2005 bekræftede traktatens grundlæggende regler og principper og genskabte enigheden blandt de 25 medlemsstater om sunde finanspolitikker. Lofterne på 3 % og 60 % for det offentlige underskud og gæld er fortsat de faste holdepunkter i systemet. Den reviderede stabilitets- og vækstpagt indeholder bl.a. en række bestemmelser, der kan bidrage til en tidlig opdagelse og hurtig og holdbar korrektion af uforholdsmæssigt store underskud. Samtidig medførte reformen af stabilitets- og vækstpagten, at fleksibiliteten og det økonomiske grundlag for rammerne blev forøget. Den reviderede stabilitets- og vækstpagt lægger bl.a. større vægt på gældsudviklingen og gennemførelsen af strukturpolitikker, der styrker vækstpotentialet og de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt i overensstemmelse med Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse. Den kræver, at medlemsstaterne skal styrke bestræbelserne på budgetkonsolidering i økonomiske opgangstider, hvilket er af afgørende betydning for at skabe budgetmæssigt spillerum i mindre gunstige tider. De mellemløstede målsætninger styrkes gennem en klarere sammenkædning med holdbarhed og landespecifikke situationer. Under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vedtages beslutninger og henstillinger efter en samlet økonomisk analyse, og der fokuseres i højere grad på strukturelle finanspolitiske konsolideringsbestræbelser end blot på kortfristede nominelle resultater. Som helhed styrkede 2005-reformen stabilitets- og vækstpagten og bekræftede dens centrale rolle i budgetsamordningen som et instrument, der bidrager til at nå en høj grad af makroøkonomisk stabilitet, hvilket er en afgørende betingelse for vedvarende økonomisk vækst og vækst i beskæftigelsen, således som det anerkendes i de integrerede retningslinjer.

De nye rammer trådte formelt i kraft i sommeren 2005 med Rådets vedtagelse af en tilsvarende pakke af følgelovgivning¹. Siden da har medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet alle måttet lære at leve med de nye regler og sikre, at de gennemføres effektivt. Et år

---

¹ Rådets forordning 1055/05 og 1056/05 om ændring af Rådets forordning 1466/97 og 1467/97 blev vedtaget den 7. juli 2005.

efter reformen gennemgår Kommissionen gennemførelsen af den reviderede stabilitets- og vækstpagt og sætter fokus på de kommende udfordringer.

2. DET FØRSTE ÅRS ERFARINGER

Det første års erfaringer med den reviderede stabilitets- og vækstpagt er ret positive. Som helhed er der igen kommet gang i budgettilpasningen, og der er sket en jævn og konsekvent gennemførelse af procedurerne i stabilitets- og vækstpagten, hvor man har draget fordel af et øget økonomisk grundlag for beslutninger og henstillinger. Der er imidlertid ved at opstå visse problemer med hensyn til gennemførelsen af den præventive del af pagten, idet det endnu ikke er klart, om den finanspolitiske konsolidering vil blive fremskyndet i overensstemmelse med de bedre udsigter for væksten. Målet for succes for den reviderede pagt vil være, i hvor høj grad medlemsstaterne med årene vil opnå den nødvendige finanspolitiske tilpasning.

(i) Positive erfaringer, navnlig med hensyn til den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten

Bedre økonomisk grundlag for beslutninger og henstillinger under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

Den reviderede stabilitets- og vækstpagt indeholder en række vigtige bestemmelser, der sikrer, at der sker en korrekt identificering af uforholdsmæssigt store underskud. Den giver mulighed for bedre at tage hensyn til landespecifikke økonomiske faktorer under anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Den fastsætter, at når et underskud overstiger 3 % af BNP, skal Kommissionen altid udarbejde en rapport, hvori den giver en samlet vurdering af den økonomiske og budgetmæssige situation i den pågældende medlemsstat. Siden marts 2005 har Kommissionen vedtaget sådanne rapporter for tre medlemsstater. I rapporterne blev der taget hensyn til alle elementer, der syntes relevante for en vurdering af situationen, når der skulle træffes beslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud og fastsættes en frist for korrektion af dette.

Den reviderede stabilitets- og vækstpagt er fortsat et regelbaseret system

Det påpeges i den reviderede stabilitets- og vækstpagt, at underskud på over 3 % af BNP, som ikke er midlertidige, eller som ikke forbliver tæt på referenceværdien, skal anses for uforholdsmæssigt store underskud. Siden reformen er alle overskud på over 3 % af BNP - i nogle tilfælde med en lille margen - rent faktisk blevet anset for at være uforholdsmæssigt store. Dette bekræfter, at stabilitets- og vækstpagten fortsat hovedsagelig er en regelbaseret ramme, som er den bedste garanti for, at forpligtelserne håndhæves, og at alle medlemsstater behandles ens.

Der blev fastsat realistiske frister for korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud...

Mens kravet om omgående korrektion af uforholdsmæssigt store underskud fortsat er det ledende princip ved udarbejdelsen af Rådets henstillinger, er det større råderum for økonomisk skøn under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud blevet anvendt af Rådet til at fastsætte realistiske frister for medlemsstaternes korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud. På denne baggrund har medlemsstater med udsigt til en svag økonomisk vækst fået længere frister til at korrigere betragtelige uforholdsmæssigt store

underskud (2-3 år). Medlemsstater med et underskud, der kun ligger lidt over 3 %, og med en vækst, der forventes at ligge tæt på eller over potentialet, har fået en kort frist.

Et bedre samarbejde på EU-plan har gjort det muligt at fastsætte frister, der tager hensyn til de finanspolitiske konsolideringsstrategier, der er planlagt på nationalt plan, forudsat at disse strategier var i fuld overensstemmelse med reglerne i stabilitets- og vækstpagten.

...samtidig med at der blev anbefalet store strukturelle bestræbelser

Det forhold, at der tages hensyn til de økonomiske betingelser, har ikke – således som frygtet i forbindelse med reformen – resulteret i mindre strenge beslutninger og henstillinger. De finanspolitiske tilpasninger, som Rådet i henhold til den reviderede stabilitets- og vækstpagt kræver af medlemsstater, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, har været betydeligt større end både dem, der hidtil er blevet anbefalet, og benchmarken for en årlig finanspolitisk indsats på mindst 0,5 % af BNP i strukturelle termer. Endvidere udelukker de anbefalede strukturelle finanspolitiske bestræbelser engangsforanstaltninger eller foranstaltninger, som kun har midlertidig indvirkning på budgetsaldiene. Dette bidrager til at sætte fokus på foranstaltninger, der styrker sunde offentlige finanser og budgetmæssig holdbarhed på lang sigt og sikrer, at de uforholdsmæssigt store underskud korrigeres på en vedvarende måde.

De finanspolitiske mål i medlemsstater, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, er stort set i overensstemmelse med de krav, Rådet har formuleret i sine henstillinger, hvilket tyder på, at den nye pagt er bedre til at påvirke nationale budgetpolitiske planer og beslutninger. I løbet af det kommende år vil vi bedre kunne vurdere, om dette rent faktisk omsættes til konkrete foranstaltninger. For at fremme en effektiv indsats er Kommissionen parat til at træffe de nødvendige foranstaltninger, såfremt medlemsstaterne ikke efterkommer Rådets henstillinger.

Mere fokus på gældens størrelse og udvikling

Som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er der sat mere fokus på gældsudviklingen. Det er blevet vurderet, om gælds niveauer på over 60 % af BNP er faldet tilstrækkelig hurtigt og har nærmet sig referenceværdien med en passende fart. Der har været en mere omfattende overvågning af de transaktioner, der havde en negativ indvirkning på gælds niveauerne, herunder udviklingen i stock-flow-tilpasningen.

Bedre økonomisk dialog mellem Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne

Da Rådet i marts 2005 nåede til enighed om den reviderede stabilitets- og vækstpagt, understregede det, at det var vigtigt med et bedre samarbejde mellem Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne for at styrke de enkelte landes accept og håndhævelse af stabilitets- og vækstpagtens regler.

Erfaringerne med den reviderede stabilitets- og vækstpagt har vist, at ved at give større råderum for økonomisk skøn under den finanspolitiske tilsynsproces har reformen stimuleret en konstruktiv og gennemsigtig økonomisk-politisk dialog på EU-plan om de enkelte landes tilfælde. Dette har medført større støtte og pres fra ligestillede lande, hvilket sammen med de berørte medlemsstaters større accept af Rådets henstillinger har bidraget til, at pagten har fungeret problemløst og effektivt. Kommissionens og Rådets sammenfaldende opfattelser med hensyn til vurderingen af 2005-opdateringerne af stabilitets- og konvergensprogrammet

og med hensyn til henstillinger og beslutninger under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud siden reformen af stabilitets- og vækstpacten skal ses i denne sammenhæng.

(ii) Visse problemer med hensyn til gennemførelsen af den præventive del af pacten

På baggrund af de hidtidige erfaringer med tilbagevendende problemer med at nå de mellemfristede budgetmål indførte 2005-reformen af stabilitets- og vækstpacten en række ændringer, som skulle styrke den præventive del af pacten ved at udvide dens grundlag.

Et af kritikpunkterne i forbindelse med den oprindelige stabilitets- og vækstpact var, at et ensartet mellemfristet mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud pålagde visse lande med høj nominel vækst at føre en uhensigtsmæssig politisk linje. Den reviderede stabilitets- og vækstpact kræver ikke længere, at en medlemsstat skal tilstræbe en ensartet budgetpolitisk stilling tæt på balance på mellemlang sigt. Der fastsættes snarere differentierede mellemfristede mål for hver enkelt medlemsstat under hensyntagen til landespecifikke økonomiske og budgetmæssige forhold med henblik på at tilvejebringe en tilstrækkelig sikkerhedsmargin med hensyn til referenceværdien på 3 % af BNP og sikre, at der med tiden kan opnås og fastholdes fornuftige gælds niveauer. Den reviderede stabilitets- og vækstpact indeholder også en række sunde og enkle finanspolitiske principper for medlemsstater, der endnu ikke har nået deres mellemfristede mål, samt for finanspolitisk adfærd under konjunkturopsving. De medlemsstater, der er i euroområdet eller deltager i ERM-II, bør bl.a. tilstræbe en årlig strukturtilpasning på 0,5 % af BNP som benchmark. En højere tilpasning bør tilstræbes i opgangstider.

Landespecifikke mellemfristede budgetmål afspejler økonomiske principper og nationale strategier...

I 2005-runden af opdaterede stabilitets- og konvergensprogrammer blev der fastsat forskellige mellemfristede budgetmål for de enkelte medlemsstater. Lande med en forholdsvis høj risiko for den finanspolitiske holdbarhed (høj gæld, lav potentiel vækst) har mellemfristede mål om en budgetsaldo i balance eller med et lille overskud. Medlemsstater med lav gæld og høj potentiel vækst tilstræber et underskud på indtil 1 % af BNP, hvilket giver budgetpolitisk råderum, samtidig med at gælden stabiliseres på et fornuftigt niveau.

Det er interessant at se, at nogle lande har foreslået mellemfristede mål, der er mere ambitiøse end strengt nødvendigt i henhold til den reviderede stabilitets- og vækstpact. I de fleste tilfælde var dette for at muliggøre overensstemmelse mellem de mål, der fastsættes på europæisk plan, og en national strategi, der skal sikre holdbarhed i de offentlige finanser. Dette viser, at mål, der bedre afspejler landespecifikke økonomiske realiteter i et udvidet EU med 25 medlemsstater, bedre accepteres som holdepunkter for finanspolitisk planlægning på nationalt plan.

...men planlagte finanspolitiske bestræbelser på at nå målene er ikke altid tilstrækkelig ambitiøse og lever ikke op til benchmarken på 0,5 % i 2006

2005-opdateringerne af stabilitets- og konvergensprogrammerne bekræftede, at de medlemsstater, der endnu ikke har nået deres mellemfristede budgetmål, har til hensigt at gøre fremskridt henimod det. Med den store forskel, der i visse tilfælde er mellem de aktuelle finanspolitiske stillinger og de nyligt vedtagne landespecifikke mellemfristede budgetmål, kunne man imidlertid have forventet større planlagte konsolideringsbestræbelser.

Budgetplanerne i medlemsstater, som endnu ikke har nået det mellemfristede mål (men ikke er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud) for årene 2007 og 2008, er i overensstemmelse med benchmarken for strukturtilpasningen på 0,5 % af BNP i den nye stabilitets- og vækstpagt. Den planlagte tilpasning i 2006 lever imidlertid ikke op til tilpasningen på 0,5 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose vil struktursaldoen for EU i gennemsnit ikke forbedres, og den vil endog forværres for visse medlemslande, hvorved den finanspolitiske stilling bliver ekspansiv og procyklisk. En stram budgetgennemførelse og om nødvendigt yderligere konsolideringsforanstaltninger i 2006 er sammen med ambitiøse finanspolitiske planer for 2007 nødvendige, hvis det skal lykkes at reducere forskellen mellem de faktiske bestræbelser og kravene i henhold til stabilitets- og vækstpagten.

Til trods for tydelige forbedringer er der fortsat en række spørgsmål vedrørende troværdigheden af de mellemfristede budgettilpasninger, som medlemsstaterne har planlagt

Erfaringerne i forbindelse med den oprindelige stabilitets- og vækstpagt viste, at for at være troværdige skal de mellemfristede budgetplaner baseres på realistiske og forsigtige makroøkonomiske prognoser og understøttes af permanente foranstaltninger og strukturreformer. Også på dette punkt er vurderingen blandet.

Et opmuntrende træk ved den sidste runde af stabilitets- og konvergensprogrammer er det forhold, at de mellemfristede budgetfremskrivninger i næsten alle tilfælde er baseret på realistiske makroøkonomiske antagelser. Dette udgør en væsentlig forbedring i forhold til erfaringerne fra de tidligere år, hvor budgetprognoserne typisk var baseret på overdrevent optimistiske makroøkonomiske prognoser. En anden positiv udvikling er det forhold, at anvendelsen af engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger inden for en mellemfristet planlægning er ophørt. Sådanne foranstaltninger udgør mindre end 0,1 % EU's BNP i 2006 og er ubetydelige i 2007 og 2008. I en række tilfælde er de foranstaltninger, der ligger til grund for den planlagte konsolidering imidlertid ikke tilstrækkeligt specificeret. Det giver anledning til bekymring, at der i nogle programmer ses en kombination af en finanspolitisk tilpasning sidst i programperioden og en mangelfuld specificering af de foranstaltninger, der ligger til grund for den planlagte konsolidering.

3. KOMMENDE UDFORDRINGER

Som helhed viser det første års erfaringer med den reviderede stabilitets- og vækstpagt, at EU's finanspolitiske rammer er ved at genvinde troværdigheden. Reformen af stabilitets- og vækstpagten har givet mulighed for et bedre økonomisk grundlag for reglerne, øget medlemsstaternes accept af rammerne og muliggjort en mere gnidningsløs og mere samarbejdspræget anvendelse af disse. Denne udvikling giver grundlag for en vis optimisme med hensyn til den fremtidige gennemførelse. Når man ser fremad, kan der imidlertid allerede påpeges en række udfordringer.

(i) Det skal sikres, at ånden i reformen følges i opgangstider

Budgetresultaterne i 2005 er opmuntrende. Det nominelle underskud i EU blev reduceret til 2,3 % af BNP i forhold til 2,6 % af BNP i 2004. Struktursaldoen forbedredes med ca. $\frac{3}{4}$ % af BNP, den største forbedring siden 1997. Den større end forventede nedbringelse af underskuddet var hovedsagelig et resultat af større end forventede indtægter, som i overensstemmelse med de reviderede regler blev afsat til nedbringelse af underskuddet, men skyldtes også en styrket gennemførelse af politikken.

De økonomiske indikatorer og prognoser bekræfter, at konjunkturerne fortsat forbedres i EU. Erfaringerne har vist, hvor vigtigt det er at føre forsigtige finanspolitikker i opgangstider for at bremse gældsakkumuleringen og sikre, at den nedbringes til holdbare niveauer. En analyse har vist, at procykliske finanspolitikker var ret hyppige i EU i de sidste årtier, og dette års rapport om de offentlige finanser i ØMU viser, at de procykliske finanspolitikker navnlig forekom i opgangstider. Det er vigtigt at undgå en procyklisk politik i opgangstider i euroområdet, hvis det skal lykkes at gøre hurtige fremskridt i retning mod mere holdbare budgetstillinger, og det vil også bidrage til at fastholde en blanding af penge- og finanspolitikker, der støtter vækst og beskæftigelse. De budgetplaner, som medlemsstaterne har udarbejdet for 2006, og Kommissionens seneste økonomiske prognoser antyder, at det igangværende opsving hidtil ikke er blevet udnyttet til at fremskynde den finanspolitiske konsolidering og bringe den offentlige gæld ind på en støt faldende kurs. Der bør foretages større finanspolitiske tilpasninger i 2006. Kommissionen vil spille en aktiv rolle for at opnå en styrkelse af den støtte og det pres fra ligestillede lande, der er nødvendigt for at sikre en strengere gennemførelse af 2006-budgetterne og udarbejdelse af ambitiøse 2007-budgetter.

(ii) Større fokus på holdbarheden af de offentlige finanser

Til trods for de fremskridt, der er sket med hensyn til at nedbringe det offentlige underskud, steg gældskvoten fra 62,4 % af BNP i 2004 til 63,4 % af BNP i 2005 i EU. I de kommende år forventes en kombination af stærkere økonomisk vækst og et stabilt primært underskud at vende den opadgående tendens i gældskvoten, der er konstateret siden 2003. Gældskvoten skulle falde til marginalt under 63 % af BNP i 2007. På baggrund af de langfristede budgetmæssige udfordringer, som de fleste EU-medlemsstater står over for, er det nødvendigt med store reduktioner i gældskvoterne i nærmeste fremtid.

I lyset af befolkningens aldring må holdbarheden af de offentlige finanser blive en central politisk målsætning for alle EU-medlemsstater. I det reviderede stabilitets- og vækstprogram lægges der med rette større vægt på spørgsmål vedrørende gæld og holdbarhed. Siden reformen er der gjort store fremskridt med hensyn til forståelsen af dynamikken bag aldringens budgetmæssige virkninger. Helt konkret er Kommissionen og medlemsstaterne enedes om, hvordan man opgør virkningerne af befolkningens aldring på de offentlige finanser.²

Når man ser frem, er der behov for yderligere fremskridt for at opnå en bedre integrering af langsigtede og kortsigtede finanspolitiske udfordringer. Inden udgangen af 2006 vil Kommissionen aflægge rapport om mulighederne for direkte at tage hensyn til holdbarhedsspørgsmål ved fastlæggelsen af landespecifikke mellemfristede budgetmål. I rapporten "De offentlige finanser i ØMU – 2006" er der gjort en række foreløbige overvejelser med det formål at fremme en drøftelse af alternative fremgangsmåder.

(iii) Bedre statistisk styring

Da Rådet enedes om reformen af stabilitets- og vækstpagten, var det af den opfattelse, at den effektive gennemførelse af de finanspolitiske rammer på afgørende måde afhænger af kvaliteten, pålideligheden og rettidigheden af harmoniserede finanspolitiske statistikker i overensstemmelse med europæiske regnskabsstandarder. Rådet mente, at det igangværende

---

² De langsigtede budgetfremskrivninger blev ajourført på grundlag af fælles aftalte antagelser og metoder for en lang række budgetposter (pensioner, sundhed, langtidspleje, uddannelse og arbejdsløshedsunderstøttelse).

arbejde med at gøre det europæiske statistiske system mere robust og mindre sårbart over for fejlrapportering burde styrkes.

I de seneste måneder har flere forskellige forhold bidraget til at forbedre situationen. Rådet ændrede forordningen om medlemsstaternes indberetning af finanspolitiske data med det formål at øge Eurostats operationelle kapacitet til at vurdere kvaliteten af de offentlige statistikker og for at forbedre gennemsigtigheden i dataindsamlingen og anmeldelsesproceduren³. Den 25. maj 2005 henstillede Kommissionen, at medlemsstaterne anerkender adfærdskodeksen for europæiske statistikker som et fælles sæt standarder for statistikmyndigheder i EU, og den institutionelle opbygning af medlemsstaternes og Fællesskabets statistikmyndigheder er derfor blevet styrket⁴.

Der bør nu gøres yderligere fremskridt for at sikre, at der findes hensigtsmæssige metoder, ressourcer og kompetencer til at producere statistikker af høj kvalitet på nationalt og europæisk plan.

(iv) Bedre synergier mellem finanspolitik og vækst

Finanspolitikens bedste bidrag til væksten hænger sammen med den rolle, den spiller med hensyn til at etablere et sundt og stabilt makroøkonomisk miljø, således som det også er angivet i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse. Ikke desto mindre kan og bør mulighederne for yderligere synergier undersøges nærmere. En af udfordringerne består f.eks. i, hvordan man fremmer gennemførelsen af reformer, som på samme tid giver mulighed for fremskridt i retning af holdbare finanspolitiske stillinger og forbedrer vækstudsigterne. Den mulighed, som reformen af stabilitets- og vækstpagten giver for at tage hensyn til større strukturreformer ved fastlæggelsen af tilpasningen i retning mod det mellemfristede mål, bør ses i dette perspektiv. Til dette formål er der behov for at forbedre forståelsen og kvantificeringen af de økonomiske og budgetmæssige virkninger af strukturreformer. Samtidig med at der gøres fremskridt hen imod holdbare finanspolitiske stillinger, er det desuden vigtigt at koncentrere budgetterne mere og mere om vækstfremmende prioriteter og sikre den bedste udnyttelse af de muligheder, der opstår i forbindelse med en faldende gældsbyrde. De mellemfristede finanspolitiske regler kan yde et vigtigt bidrag i så henseende, og de regler, der allerede eksisterer i mange medlemsstater, kan være et nyttigt eksempel for andre.

For at fremme stabile og holdbare vækstrater i EU-landene, herunder især i de medlemsstater, der stadig arbejder med den nominelle konvergens, bør opmærksomheden også i stigende grad rettes mod finanspolitikens virkninger for den makroøkonomiske udvikling. Ved vurderingen af finanspolitikken i forbindelse med den præventive del af stabilitets- og vækstpagten, bør der tages større hensyn til det pågældende lands samlede makroøkonomiske situation. Udviklingen i eksterne skævheder, inflationen og konkurrenceevnen bør vises særlig opmærksomhed.

(v) Støtte til finanspolitiske regler og institutioner på nationalt plan

---

³ Rådets forordning (EF) nr. 2103/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005) om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 (EFT L 332 af 31.12.1993).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet og henstilling om medlemsstaternes og Fællesskabets statistikmyndigheders uafhængighed, integritet og ansvarlighed (KOM(2005) 217).

I aftalen om reformen af stabilitets- og vækstpagten blev det understreget, at de nationale finanspolitiske regler og institutioner kunne spille en mere fremtrædende rolle i forbindelse med det indenlandske budgettilsyn. Erfaringerne i en række EU-lande har vist, at ordentlig udformede finanspolitiske regler og institutioner støtter opnåelsen af holdbare budgetstillinger og bidrager til at undgå procykliske politikker i opgangstider. I forbindelse med reformen af stabilitets- og vækstpagten glædede Kommissionen sig over finansministrenes erklæring om vigtigheden af at udvikle hensigtsmæssige finanspolitiske regler og institutioner på nationalt plan.

Med henblik på at stimulere debatten om de institutionelle rammers indvirkning på budgetresultaterne indeholder rapporten "De offentlige finanser i ØMU – 2006" analytiske undersøgelser, som viser, at medlemsstater, der henholder sig til numeriske finanspolitiske regler er tilbøjelige til at have lavere underskud og mindre procykliske finanspolitikker. Samtidig antyder den, at tilstedeværelsen af nationale institutioner med ansvar for at udarbejde uafhængige analyser og henstillinger på det finanspolitiske område og for at formulere selvstændige, troværdige økonomiske prognoser har en positiv indvirkning på budgetresultaterne. Rapporten undersøger landespecifikke erfaringer og identificerer ønskelige karakteristika ved finanspolitiske regler og institutioner. Der bør arbejdes yderligere med at fremme udbredelsen af god praksis.

Der kan desuden gøres fremskridt med hensyn til at styrke vekselvirkningen mellem de nationale budgetprocedurer og EU-rammerne. Herved kunne der blive mulighed for at tage mere hensyn til drøftelserne på EU-plan, når de nationale budgetter udarbejdes. Mere intense drøftelser på EU-plan, før der udarbejdes budgetforslag for det kommende år i medlemsstaterne, ville være positivt for medlemsstaternes accept af EU's politiske samordning. Dette ville også give de nationale parlamenter mulighed for at være mere involverede i EU's finanspolitiske tilsyn og samordningsproces.